

Beeld/spraak

Violet CORBETT BROCK / Jozefien VAN HUFFEL

LAUWE | De eerste dag van een nieuwe baan. Gezichten flitsen voorbij, namen blijven nog niet hangen. Oude rotten doen geroutineerd hun taak. Enkel de nieuwe staat verwonderd te kijken naar hun inzet, eigenheid en goede gewoonten. In de Sint-Bavoparochie in Lauwe was Nikolaas VANNESTE onlangs de 'nieuwe'. Bij zijn aanstelling als pastoor zat de kerk vol en schoven velen, de ouderen en de jongeren, aan om even met hem te praten. Hij genoot vast van het warme welkom. En plakt sindsdien gestaag de namen op elk gezicht.

Tijgerinnen van papier?

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

” Vrouwendag was vooral in de kranten merkbaar. De *Standaard* leverde een krant af die, op enkele berichtjes na, geheel van vrouwelijke signatuur was voorzien. De beruchte Duitse *Bild Zeitung* deed dan weer het tegenovergestelde en maakte de krant met uitsluitend mannelijke redacteurs. De heren besloten prompt voorgoed een einde te maken aan een rubriek die decennialang het watermerk was van het blad, namelijk de pin-up, de schaars geklede dame die naar het model van de Britse tabloids dagelijks in de krant prijkte.

Het Duitse blad was in zijn geschiedenis nooit erg vrouwvriendelijk. Men denke maar aan Heinrich Bölls boek *De verloren eer van Katharina Blum*, waarin de malafide journalistieke praktijken van de *Bild*-redactie ten tijde van de jacht op de Baader-Meinhof-Groep worden gehekeld. Dezelfde schamteloze praktijken trouwens waarvoor onlangs in Groot-Brittannië redacteurs van de Murdoch-kranten veroordeeld werden.

Vermoedelijk heeft de bruske afschaffing van de dagelijkse pin-up in *Bild Zeitung* zelfs niets te maken met een plotse inkeer van de redactie, maar alles met de overvloed aan pin-ups die de *Bild*-lezer ook buiten zijn krant kan aantreffen. Een groot aantal *Bild*-lezers is, door toedoen van eertijds een regering geleid door de echtgenoot van een *Bild*-redactrice, Doris Schröder-Köpf,

op *Hartz IV* gezet, de kleinste uitkering die er is. En die zouden hun laatste cent nog moeten uitgeven aan 'informatie' die ze elders gratis kunnen vinden...

Het aantal vrouwen in de media nam in Vlaanderen de jongste decennia met vele procenten toe. Waar tot ver in de jaren 1960 de zeldzame redactrices op de kranten nog vaak op de 'vrouwelijke rubrieken' werden ingezet, is dat al lang niet meer het geval. Je hebt nu prominente vrouwelijke economie- en buitenland-redactrices, wetenschapsredactrices, enzovoorts. Gek genoeg bleven die 'vrouwelijke rubrieken' bestaan onder een andere gedaante. Die rubrieken, voornamelijk gevoed door de cosmetische industrie, de modehuizen en de designwinkels, leven voort in de lifestylemagazines die je tegenwoordig bij je krant krijgt en die eigenlijk amper meer zijn dan advertentiefuiken waarvan een op de twee bladzijden wordt volgepend door tekstleveranciers.

Vrouwelijke columnisten komen de jongste jaren extra geëmancipeerd uit de hoek, hebben een kleurrijker stijl en formuleren vaak beter dan hun mannelijke collega's. Ze zijn ook een stuk minder beleerend.

Ik vind het alleen jammer dat een groot aantal van hen blijft emmeren over relatieprobleempjes en hun eigen zwangerschappen. Wat thematiek betreft – huisje, boompje, kindje – verschilt waarover ze schrijven,

verrassend weinig van de materie die hun voorgangers op de redacties mochten behandelen. Zij het natuurlijk dat de jongste generatie journalisten in een ander, vrijmoediger register schrijft.

Het verschrikkelijkst vind ik de zogeheten diepte-interviews waarin gepeild wordt naar de zielenroerselen van een of ander banale held van de dag. Ik kan me echter voorstellen dat het niet altijd de keuze van de journaliste zelf is en dat deze wel eens meer van haar bazen de opdracht krijgt bij BV's na te vragen in welk restaurant ze het vaakst gespot kunnen worden.

De Vlaamse media tellen sinds kort de eerste vrouwelijke hoofdredacteurs en dat is pas de echte Tia-Hellebautsprong voorwaarts. Hun politieke editoria's zijn een stuk helderder dan die van hun mannelijke collega's.

Vrouwen wisten altijd al van alles te voorspellen boven koffiedik of andere dampen, maar in de pure wetenschap, het domein van de ratio of de politiek wekt hun aanwezigheid bij velen, ten onrechte, nog steeds verbazing.

Een Amerikaanse journaliste-romanière dacht Genesis lichtjes te moeten corrigeren. Het werd: „*God made man, and then said I can do better than that and made woman.*” Vrij vertaald: God schiep de mens en zei: „Ik kan beter dan dat.” Waarop Hij de vrouw schiep.